YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
12 päivänä kesäkuuta 1997 *

Asiassa C-138/96,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Klaus-Dieter Borchardt, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Saksan liittotasavalta, asiamiehenään liittovaltion talousministeriön Ministerialrat Ernst Röder ja saman ministeriön Oberregierungsrat Bernd Kloke,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/116/ETY (EYVL 1993, L 62, s. 1) eikä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray, C. N. Kakouris (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.4.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.4.1996 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/116/ETY (EYVL 1993, L 62, s. 1, jäljempänä direktiivi) eikä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset

voimaan viimeistään 1.1.1994, paitsi niiden laitosten osalta, jotka sijaitsevat Saksan liittotasavallan uusissa osavaltioissa, jotka on sisällytetty rakenneuudistussuunnitelmiin; näiden osalta direktiivi oli saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestystä viimeistään 1.1.1995. Saman artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä antamistaan säädöksistä.

3 Koska komissio ei ollut saanut Saksan liittotasavallalta minkäänlaista ilmoitusta direktiivin täytäntöönpanosta, se lähetti Saksan liittotasavallalle 10.2.1994 päivätyllä kirjeellä perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti virallisen huomautuksen. Virallisessa huomautuksessaan komissio kehotti Saksan hallitusta esittämään sille huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se oli saanut virallisen huomautuksen.

4 Saksan hallitus ilmoitti komissiolle 28.4.1994 päivätyllä kirjeellä, että ehdotus siipikarjanlihan terveysvalvontaa koskevaksi laiksi, jolla oli tarkoitus saattaa direktiivi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, annettaisiin Bundestagin käsiteltäväksi ennen vuoden 1994 ensimmäisen vuosipuoliskon loppua.

5 Koska komissio ei ollut saanut Saksan hallitukselta minkäänlaista ilmoitusta, se lähetti Saksan hallitukselle 5.10.1994 päivätyllä kirjeellä perustellun lausunnon, jossa se väitti, ettei Saksan hallitus ollut noudattanut direktiivin ja perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, ja kehotti Saksan hallitusta noudattamaan perusteltua lausuntoa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se oli annettu sille tiedoksi.

6 Saatuaan tämän lausunnon Saksan hallitus ilmoitti komissiolle 12.12.1994 päivätyllä kirjeellä, että 28.4.1994 päivätyssä kirjeessä mainittua suunniteltua aikataulua lain antamiseksi ei ollut voitu noudattaa, mutta se totesi myös, että Bundesratissa oli tällä välin keskusteltu lakiehdotuksesta ja että se oli tarkoitus antaa Bundestagin käsiteltäväksi vuoden 1995 alussa siten, että laki olisi voitu antaa keväällä 1995.

Kirjeen liitteenä Saksan liittotasavallan hallitus lähetti komissiolle lisätietona lakiehdotuksen.

7 Toisessa, 15.8.1995 päivätyssä kirjeessään Saksan hallitus ilmoitti komissiolle, että esiin tulleet ongelmat huomioon ottaen näytti siltä, että laki voitiin vahvistaa aikaisintaan vasta vuoden 1996 ensimmäisen vuosineljänneksen aikana.

8 Koska komissio ei ollut saanut minkäänlaista ilmoitusta, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Saksan liittotasavallan täyttäneen direktiivin mukaiset velvoitteensa, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen.

9 Saksan hallitus ei kiistä väitettyä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Se huomauttaa kuitenkin, että laki siipikarjanlihan terveysvalvonnasta julkaistiin 23.7.1996 (Bundesgesetzblatt I, s. 991) ja että tämän lain soveltamisasetus, jolla direktiivi oli myös tarkoitus saattaa osaksi kansallista oikeusjärjestystä, oli tarkoitus antaa viimeistään vuoden 1996 lopussa.

10 Saksan hallitus katsoo, että direktiivin täytäntöönpanon viivästyminen ei estä millään tavalla yhteisön sisäistä kauppaa, ja tämän vuoksi se pyysi yhteisöjen tuomioistuinta lykkäämään tätä oikeudenkäyntiä siihen asti kunnes kansallinen täytäntöönpanoasetus annetaan. Tähän pyyntöön ei suostuttu.

11 Koska direktiiviä ei ollut saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä säädetyssä määräajassa, komission nostaman kanteen on katsottava olevan perusteltu.

12 Tämän vuoksi on todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Saksan liittotasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/116/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Mancini Murray Kakouris

Kapteyn Ragnemalm

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 1997.

R. Grass G. F. Mancini

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja